

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. De varijs feriarum generibus, & earum computatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

impedimento, concedi possunt (modò abut præsumptio, quâ malitiosè tales dilationes petunt) si tamen partes tales dilationes petant. Sunt autem ordinariè trium, sex, aut novem mensium hæc dilationes, pro circumstantiarum diversitate arbitrio Judicis definiendæ, ita tamen, ut inter Actorem & Reum servetur æqualitas. Allegatoriæ vetò dilationes sunt, quæ dantur partibus, post probationes & exceptiones auditas, ad allegandum ultra quid, si velint, debet enim post auditas probationes interrogare partes Judex, num ulterius aliquid allegare velint, & ad has allegationes producendas concedendæ sunt partibus tres dilationes, quarum quælibet triginta dies sive mensem continet.

In tertia parte judicii conceduntur dilationes definitoriæ, & executoriæ. Definitoriæ sunt, quæ dantur ad causam definiendam, statuto scilicet certo tempore, quo ad audiendam sententiam partes comparere debeant; executoriæ dilationes sunt, quæ dantur Reo per sententiam condemnato, ad solutionem v.g. faciendam, quod temp^o ordinariè quarta men-

sium esse solet, ita tamen ut à Judice abbreviari, aut prorogari possit, quæ quædam dilationes executoriæ in actionibus rebus aut criminalibus raro locum habent, cum statim executio in talibus casibus fiat, nisi per accidens executionem talem quid impediat. Prorogatio dilationis tum censetur fieri, quando dilationis labentis, nondum tamen elapsæ extensio, quo in casu prior dilatio adimplere dicitur, & lapsa prorogata etiam dilationis termino, nova censetur hæc dilatio, quæ concedi non potest sine aliqua causæ cognitione, utrum scilicet concedendæ dilationis sufficiens sit, &c. Prima tamen probatoria dilatio non potest prorogari, quia superest secunda, tertia, & quarta, allegato, & probato isto impedimento. Effectus dilationis præcipuus est, quòd, eâ pendente, officium Judicis conquiescat, neque quibusquam agendum sit, aut innovandum, sed per articulo seu capitulo, super quo data est dilatio, nisi pars litigans, cui concessa fuit dilatio, hæc nondum finita, agat in causa sua, & in hac, non obstante dilatione, nondum finita procedat.

TITULUS IX.

DE FERIIS.

§. I.

De variis feriarum generibus, & earum computatione.

Feriaz, hæc loci, generatim dicuntur dies, seu tempora, quibus jus non dicitur, sive quibus à negotiis forensibus,

sive actibus judicialibus cessatur, & vocatur. Sunt autem feriaz aliz solemnes seu ordinariæ, quæ à legibus & SS. Canonibus definitæ sunt, & singulis annis recurrunt. Aliz sunt extra ordinariæ, seu repentinæ, quæ non certâ & stabili lege, sed pro re certa occurren-

tibus variis occasionibus, indicuntur à Principe v. g. Illarum alix sunt sacræ, ob Dei cultum & honorem Sanctorum institutæ; & quidem vel politicæ, seu honorariæ, in honorem Principis institutæ, alix necessariæ, sive rusticæ, ob utilitatem ruri laborantium institutæ, messis, v. g. & vindemiæ tempore, &c. juxta Regionis conditionem observandæ. Præter has ferias dantur etiam ferix nuptiarum, quibus à nuptiis publicè, & solemniter celebrandis abstineri debet; de quibus videndum *Trident. Sess. 24. c. 10. De refor. Matr.*, quod hodie correxerat antiquum jus, & observari debet.

Inchoantur autem ferix sacræ à vespera præcedentis diei, & terminantur in vespera diei sequentis, *argu. c. 1. h. r.* ita ut observari debeant tales sacræ ferix à vespera ad vesperam, non tantùm circa officia Divina faciendâ, sed etiam circa abstinendum à laboribus servilibus, aliisque prohibitis: plurimùm tamen hac in re valet consuetudo, juxta quam in plerisque Europæ Regionibus à medio noctis præcedentis usque ad medium alterius noctis talis à laboribus vacatio observatur, quam consuetudinem multùm juvat *c. Quoniam 2. h. r.*

§. II.

De potestate indicendi ferias sacras, & de operibus servilibus, quæ in illis fieri prohibentur.

IN Ecclesia universali solus Papa, & in sua Diœcesi, quilibet Episcopus potest ferias sacras indicare. *can. 1. dist. 3. De consec. saltem cum consensu sui Capituli, & circa Sanctos jam Canonizatos. Et quamvis Princeps etiam secularis præ-*

Pirhing, Compend.

cipere possit suis subditis, ut à laboribus & operibus servilibus ac forensibus vacent, non tamen Festum diem instituere potest ad cultum Sancti alicujus in conscientia, aut ad pœnam obligantem, ne Laicis concessa videatur de rebus spiritibus disponendi facultas, & hinc si popul^o voto factò se obligavit, ad Festum Sancti alicujus celebrandum, possunt quidem illi, qui voverunt, vi voti ad festum tale celebrandum obligari, non obligantur tamen neque isti voventes, neque successores illorum vi statuti alicujus, aut consuetudinis, nisi approbatio Episcopi interveniat.

Prohibentur autem in sacris feriis non tantùm actus forenses, seu judiciales, qui soli prohibentur in feriis rusticis, ne labores scilicet illorum interrumpantur, sed opera etiam servilia, seu mechanica, quibus ministerium corporale, aut famulatus aliis exhibetur, ut est arare, fabricare, artificata conficere &c. de quibus operibus videndi Theologi morales.

§. III.

Quinam actus non serviles, seu liberales exerceri prohibentur diebus feriatis?

PROHIBETUR insuper *inc. 1. & ult. h. r.* ne Festis diebus, Divino, aut Ss. cultui destinatis, mercatus fiant (publici & solemnnes contractus, publicæ nundinæ &c.) ne fiant placita (judicia scilicet & strepitus judiciales, aut arbitria, in quibus servari debet ordo judiciarius) ne jura præstentur (extrajudicialia, quibus pacta & conventiones publicè & solemniter firmantur, nisi pro pace, aut alia simili necessitate fiant) quæ tamen in re

M m

non